

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Catalogus Episcoporum Hildesiensium

Letzner, Johannes

Hildesheim, [ca. 1690]

XXIX. Conradus II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64252)

miam de illo conceptam, à Clero unanimi consensu electus, Proceribus & populo contradicente, quod partibus Regis Philippi adhæreret. Oppignorata Ecclesiæ bona redemit, damna compensavit, reditus auxit decimis & prædiis, atque excessit è vivis circa Annum 1208. 21. Martii, juxta Altare S. Catharinæ tumultatus.

XXVIII. SIFFRIDUS Vir religiosus, longè suavissimus atq; mitissimus, iisq; donis & virtutibus ornatus, quibus omnium animos in sui amorem & admirationem raperet; in gratiam Ottonis Imperatoris ad Insulam accersitus, Episcopatum adiit Anno 1211. Gessit decehnio, dimisit Anno 1221. Septennio denique reliquo, vitam privatam agens ad ultimam luctam enixè se comparavit, eaque feliciter defunctus est Anno 1227. 12. Novembris, ante aram D. Petri terræ mandatus; variis modis de Ecclesia Cathedrali optimè meritus.

XXIX. CONRADUS II. Natales traxit è stemmate Nobilium de Reisenberg in Wederavia, ob insignem doctrinam laureâ Doctorali Parisiis condecoratus; singulari suâ facundiâ permultos ad castra contra Hæreticos Albigenses repullulantes attraxit, qui duce Simone Comite Montfortio Anno 1213. memorandam retulere victoriam, dum octingenti Equites & mille Pedites fuderunt, fugaruntq; centum & viginti Albigensium millia. Conradus inde ad Ecclesiasticum Ordinem transiit, primum Canonicus Moguntinus, tum Decanus Spirensis, ac deniq; Hildesiensis Episcopus: neque unquam à belli sacri contra Saracenos & Albigenses promovendi

vendi ardore destitit, eo accensus, quater Romam
 adiit magnis impensis & laboribus. Initio Episco-
 patûs curas omnes in promovendo in omnibus tem-
 plis cultu Divino defixit: Ecclesiasticorum liberta-
 tem restrinxit, excessusq; punivit. Sub ipso sex
 omnino Deo dicatorum Asceteria sunt condita, in-
 tra Urbem tria, S. Pauli Patrum Prædicatorum,
 S. Martini Sociorum S. Francisci, & S. Mariæ Mag-
 dalenæ. Extra urbem verò totidem Parthenones
 Wülffinghusanum, Winhusanum ad Alleram, &
 Franckenbergense. In omnes liberalem animum
 ostendit, & post Urbis ferè totius incendium Anno
 1226 in Cives liberalissimum. Bona Ecclesiæ plu-
 rimum auxit. Condito atq; dicato S. Pauli Apo-
 stoli templo, ejusdem anniversarium conversionis
 diem in Urbe & Diœcesi festivum esse jussit & aga-
 pen instituit. Et quamvis Episcopatum in quiete,
 & in causis omnibus victor possideret, tamen quòd
 senio gravem & laboribus fractum, impari
 se muneri Episcopali judicaret, eodem se abdicavit
 Anno 1246. plurimum quoq; motus terribili reve-
 latione, quâ, dum persolutis mediâ nocte precibus
 matutinis ad sequentis diei concionem se pararet,
 alienato à sensibus animo, vidit Juvenem Germa-
 num ex Principum familia Episcopum ob varia cri-
 mina à Christo Judice judicatum, condemnatum
 & ad Tartari supplicia à Dæmonibus abreptum. Ut
 scribit Cantiprat. l. 1. Apum. c. 3. n. 84. Atq; ad vi-
 tam privatam agendam secessit primum in Cœno-
 bium PP. Dominicanorum ad D. Pauli, deinde in
 aliud ejusdem Ordinis Schönaviensē Diœcesis Wor-
 ma-

matiensis, prope Heidelbergam, ubi ad mortem rite comparatus eandem obiit Anno 1248. 18. Decembr.

XXX. HENRICUS I. Præpositus Heiligenstadiensis à potiore Electorum parte electus, contra Hermannum Præpositum Brunswicensem paucioribus suffragiis suffultum, triumphavit: facultates Ecclesiæ decimis aliisque bonis auxit, oppignorata redemit, superatis compositisque multis turbis, redditâ Diœcesi quiete temporali, ipse ad requiem æternam migravit Anno 1257. 25. Maij & in Cathedrali ad aram S. Catharinæ sepulchrum reperit.

XXXI. JOANNES I. Natus est in Schelde pago hæreditario Comitatus Woldebergensis, qui ipsius dono accessit Cathedrali Collegio; primum Canonicus, deinde in Monte S. Mauritii Præpositus, Anno demum 1257. omnium consensu electus Episcopus. Substitutis in locum priorum Religiosis aliis, Bartelsrodam, novale Mariæ seu Marienrodam appellari voluit. Gunzelinus Comes Peinensis cum prolibus careret, consentiente Fratre Ludolpho Beatissimæ Virgini & Joanni Episcopo certis conditionibus Comitatum cessit Anno 1260. Denique longiore vitâ dignus debitum naturæ solvit Anno 1261. 14. Septembris, magnoque omnium luctu in Ecclesia Cathedrali sepultus.

XXXII. OTTO I. Filius Ottonis, Frater verò Alberti & Joannis Ducum Brunswicensium; Anno ætatis 13. Subdiaconatum suscepit, eoque solum initiatus 14. Annis Episcopatum utilissimè rexit. Anno ætatis 27. Sacerdotium admisit, & jussu Pontificis à Wernero Archi-Episcopo Moguntino

E

con-